

זה אין יודעין דיני גרות וגם אין והירין לקיים כדי אף אם היו יודעין ומילא חסר קבלת מצות אף הקבלה הגמורה שוה ודאי הוא עקוב בגורות. וגם הא ב"ז של האגנסטרו-אטיטוון הם פסולין לב"ז דהה כופרין בהרבה עיקרי הדת ועובדין על כמה לאוין. עיין בח"מ סי' ז' סע' ט' ועיין בפ"ת בשם רענ"א דאית בעברת דרבנן פסול לדין ולא צריך הכרזה. וגם הוא כודאי שעוברין על כמה איסורין דאוריתא ואף שלא נתקבל עדות עלייהו הוא כאן סהרי שכל ממי שם הבוזי אגנסטרו-אטיטוון עליו הוא בחוקת מופקר להרבה איסורין ולכפירה בהרבה עיקרים. וכבר באրתי בתשובה אחת שמותוק לכפירה פסול אף بلا קבלת עדות עליו אף כשנוגע להקל ואין עתוויידי לתאריך בזות. ולכן פשוט שאין הגרות שעשה הרוצבי של האגנסטרו-אטיטוון כלום.

וגם אף אם היה בעת קבלת המצוות ביום ובב"זبشر ולא היו ב"ז בשעת טבילה אף שלטוס' ורא"ש שהיא שיטה ראשונה במחבר שא"צ ב"ז בדייעבד מ"מ הא שנים כשרים בעינן כדי שייהיו עדים כמפורט בש"ך סק"י דהא ידוע לכל שהיתה נcritת וצרכין לעדים וכיון שלא ראו הטבילה אין לנו עדים שטבלה ומילא היא בחוקת גיותה. ואין לומר דמה שלחו נשיהם הוא כדיו להם שטבלה ויהיה כהה שתכיבו התוס' ביבמות דף מ"ה בשם י"מ דכיוון ידוע לכל שטבלה כאלו עומדין שם דמי. כדי ידוע הוא זה ודואו הוא אפשר שלא טבלה או לא טבלה כדי רקסהנים אמרו שטבלו וכדין והן פסולות מהheid וליד להא דtos' דהיתה בחוקת שמורת דת. ואף להרמב"ן שהביאו הר"ן והמ"מ בפי"ג מאיסורי ביאת ה"ט במא שמרתץ דברי הרי"ף בדייעבד לא פסלין לזרעה והוא בקבל בפני ב"ז למול ולטבול והלך ומול וטбел שלא בפני ב"ז עי"ש דכוונתו דכיוון דקבל לעשות נאמן שעשה פשוט דהו בניגיר ?שם שמים דרצונות להתגיר באמת יש לתלות חזקה שעשה קבלתו אבל בתגיר שלא לשם אלא לא אישות וכדומה שהוא רק מן ההכרה שיש ודאי לתלות שם אך תוכל לרמות ולא תעשת בקבלה תרמה שהרי אין לה רצון להתגיר ואין לה חזקה שתעשה בקבילה ולכן צריך עדים כשרים לכ"ע ואף בדייעבד צריך שייהיו שנים כשרין לכ"פ וכיון שלא היו שם אלא הנשים היא בחוקת גיותה. (ומש"כ כתראה להליך בין קרוביים לנשים לא מסתבר אלא הרמ"א אייר בانون שא"צ בטבל לשם שמים וקבע עליו בפני ג' לילך ימול ולטבול שחזקת שעשה בקבלו או כאן סהרי שטבלה לנודת אף שאין שם אלא נשים כדאית בתוס' והראב"ים האגנסטרו-אטיטוון מסתמא אין עושים כן

סימן קפ

בגורות שלא כדין ולענין קבורה בקברות ישראל

ג' אדר תש"ז.

אנדר רוכמן
מע"כ יידי ורב הגאון המפורסם מוהר"ר חיים אלעורי שליט"א הגאב"ד קענטאן, אהיה.

בדבר הגרות שהיה אצל ראבי אגנסטרו-אטיטווער שלא היה קיבלת מצות כראוי והטבילה לא הייתה לפני הב"ז אלא לפני נשיהם. הנה פשוט שהగרות אינה כלום דהא קיבלת מצות מעכב הגרות ואפלו קיבל כל דיני התורה חזק מדבר אחד מעכב כדאיתא בבכורות דף ל'. וגם צריך שתהייה קבלת המצוות בפני ג' ומעכב אפלו בדייעבד כדאיתא בש"ך סי' וס"ח סק"ט. ולכן בעצם יש לפפק על הגרות שיש רבנים שמקבלים אין סהדי ברובן שאין מקבלות המצוות בדוחכיה סופן וגם שלא תהא עדיפה מבعلا היהודי שנתגירהה בשביilo שהיא רואה גם הוא מחלל שבת ומופקר להרבה איסורין. אך עכ"ז יש מקום לומר שהו גרות בדייעבד לאחר שאמרה לפני הבית דין למן أولי דין אף באלו שאין שמורת אח"כ דיני התורה שברור לנו שאף בעת הגרות לא קבלה בלבתה רק לדברים שבלב. אף שלידי לא מסתבר ששבביל אוו ייחדות לסלק האן סהדי ולהחשיב לדברים שבלב אבל أولי וזה טעמייהו ויש עכ"פ מקום לוזה.

ועוד יש מקום לומר טעם גדול דמה שבعلاה שנתגירהה בשביilo הוא מחלל שבת ומופקר בכמה איסורין עשוה שהיא סבורה שאין חיבוב כי' לשמר המצוות וא"כ הוא כגר שנתגיר בין העכו"ם שמספרש בשבת דף ס"ח שהוא גור אף שעידין עובד ע"ז עי"ש הטעם משום שקבל עליו להיות בכל היהודים שנחשה קבלת אף שלא ידע כלום מהמצוות דידייעת המצוות אינה מעכבות הגרות ורק בידע ולא רצה לקבל הוא עכוב בגורות דהא א"צ ללמד כל התורה כולה קודם שנתגיר דרך מקצת מודיעין. ולכן אף שהב"ז אמרו לה שצורך לשמר שבת חושבת שהוא רק הדור בעלמא אבל גם מי שאינו שומר השבת וכדומה טעונה לומר שהוא יהודי כשר נמצא שלטעותה קבלה כל המצוות היהודי מחויב שהוא גרות אף שמחמת זה לא תקיים עכ"פ המצוות. והוא טעם שיש בה ממש להחשיבה לגירות והוא למוד זכות קצת על הרבנים המקבלים שלא יחשבו עוד גרייני מהධיות.

אבל עכ"פ צריכה לקבול המצוות בפני ב"ז. והראב"ים האגנסטרו-אטיטווער מסתמא אין עושים כן